

Čtenář V-News odpovídá na článek „Zánik národních států“

Jak důležitá je rasa v protiglobalizačním boji?

Štáb V-News: Jeden z našich čtenářů učinil znamenitý poznatek v reakci na článek Pata Buchanana „[Zánik národních států](#)“.

Komentář: Ve skutečnosti jsou nové státy, které Buchanan vypsal, důkazem, že národní státy založené na jednodolitém etniku, kvetou jako růže. Mýlí se, když říká, že „národní stát je mrtvý“. Jeho důkaz svědčí o tom, že imperiální a ideologické státní útvary zanikají, ale „národní stát“ nemizí.

Buchanan se o tom stručně zmiňuje, když říká: „Lidé začínají přesouvat svou oddanost, svou věrnost a lásku ze starších zemí jednak na nové nadnárodní režimy, které nyní vznikají a na vlastní národní celky, z nichž vzešli a kde byli sjednoceni krví, půdou, jazykem, literaturou, dějinami, vírou, tradicí a pamětí.“

V Evropě nahradily národní státy feudální společenské výtvoxy, založené na vlastnictví půdy jednotlivci nebo rodinami. Některé z těchto územních celků se rozrostly do obrovských konglomerátů, zahrnujících četné etnické skupiny, jako například Svatá říše římská (o níž kdosi řekl, že nebyla ani svatá, ani římská). S Francouzskou revolucí v roce 1789 se naplnil sen o národním státě, založeném na jednodolitém etniku a revolucionáři rychle nařídili používat pařížský dialekt v celé Francii jako celostátní jazyk. Revoluční produkt, Napoleon, eventuálně rozbil Svatou říši římskou a národní ideje se poté šířily celou pevninou a přímo vedly k národně-liberálním revolucím v roce 1848.

Toto pojetí, že národy by měly mít vlastní vymezení a neměly by být předmětem ovládnání cizích elit, bylo „ideou 19.století“, na kterou narážel židovský generál Wesley Clark, když „omlouvá“ vražednou kampaň NATO proti Srbům, která vyvrcholila v leteckou „válku“ roku 1999. „Nezapomínejme, v čem spočívá problém. V moderní Evropě nemají místo etnický čistý státy. Tohle je idea 19.století a my se nyní pokoušíme o přechod do 21.století a uskutečníme to s multietnickými státy,“ řekl. Clark požaduje „multietnické státy“ ve smyslu návratu ke dnům, kdy malá vládnoucí třída seděla na populaci utlačovaného etnika, které nemůže říci vůbec nic.

Značná část této nové vládnoucí třídy je složena z židovských vůdců, kteří už dlouho usilují o multirasové státy jako o součást své strategie přežití. Samozřejmě zatímco jsou populační redukce, rasové míšení a světoobčanství těmito lidmi prosazovány pro bělochy, jestliže mají přímý dopad na židy, jsou to ideály prokleté. V Izraeli jsou silná opatření, snažící se omezit mezirasová manželství a interrupce, a samotný stát je výslovně založen na „ideji 19.století“, na „etnický čistém“ státě.

S masivním přílivem třetisvětové populace na Západ dokonce někteří židovští vůdcové vidí, že jejich politika zabíjí husu, která jim snesla zlaté vejce pro jejich destruktivní chování, a hledají vliv, kontrolu a kooptaci vlasteneckého, nacionalistického a populistického stanoviska. Ve Spojených státech je velká část antiglobalizační scény kontrolována levicí, jejíž převážně židovské vedení prosazuje vedlejší činnost také v protiválečném hnutí.

Nanejvýš ironická je skutečnost, že Clarkova válka pomohla rozložit a zničit Jugoslávii – která konečně zemřela v květnu 2006 odtržením Černé Hory. Jugoslávie byla prvním státem v Evropě výlučně zformovaným na ideálech, prosazovaných Clarkem – přesto se mu tento „multietnický“ stát zdál podivným. Vytvořený následkem 1.světové války jako směs ortodoxních Srbů, katolických

Slovinců a Chorvatů, muslimských Bosenců a Albánců, tento „multietnický“ experiment selhal dvakrát v nevyslovitelném násilí a hrůze. Za druhé světové války propukla v Jugoslávii všestranná genocida. Vítězný marxismus držel víko nenávisti a látal šťastnou tvář projektu, ale stát znovu explodoval se zhroutením komunismu. Po Clarkově destrukci „multietnické“ utopie se jeho vybízení k další multikulturní ofenzívě jeví jako nechutné.

„Multietnický“ problém dnešního Západu je dokonce horší než za rozkvetu feudální Evropy. Habsburská rodina může na chvíli vládnout trpícím Polákům, Slovincům, Maďarům a jiným železnou pěstí, dnes však stejný druh systému ohrožuje genetické přežití jeho subjektů. Díky třetisvětové „imigraci“, povzbuzované novými elitami na západě, se stal imperialismus doslova genocidním a kdokoliv, kdo oponuje tomuto programu je označen za „nenávistníka“.

Jak to komentoval Kevin Alfred Strom ve své řeči „Národ jako idea“ na programu American Dissident Voices, „národ založený na idejích nebo náboženství anebo na geografii samotné, je umělý pojem. Zanikne jakmile je jeho zakládající rasa nahrazena, dokonce i když jeho jméno přetrvává dál...“

Pojetí „národa jako ideje“ nakonec vede ke smrti lidu. Tak je tomu vždy v umělých národech, založených na ideálech, náboženství nebo geografii. Všechny tyto věci – politické ideje, církevní dogmata, čáry nakreslené na mapě – nemají vůbec žádnou fyzickou realitu. Jsou to pouze duševní pojmy; elektrická činnost v našem mozku. Nicméně národy založené na krvi mají potenciál žít navěky. Genetické vzorky, ze kterých vzlíčil náš život, naše ideje a naše kultura, jsou skutečné...

Život vyžaduje vlastní vymezení a svobodu pro náš lid. Sebevymezením se míní území pro naše lidi samotné a vládu zodpovědnou pouze jim. Tohle není nenávistná myšlenka. Svět, založený na principu sebevymezení by zcela jistě byl světem, ve kterém by nebylo žádného místa pro multirasismus a židovské nadřazenectví. Nýbrž by to bylo místo pro rasy, mnoho ras. Mnoho národností. Ve skutečnosti je svět založený na sebevymezení nejlépe představitelným druhem světa pro zachování různých ras a kultur na Zemi tváří v tvář globalismu.“

Vzhledem k velikosti a moci globalistického podniku, je opozice založená na úzkém etnickém nacionalismu velmi omezená. Konec konců, naše rasa je jako celek ohrožená a potřebuje reagovat jako rasa. Rovněž je zde nebezpečí, které vidíme v mnoha antiglobalistických silách, pohlížejících na národy jako entity odpojené od rasy. Toto bláznivé pojetí – že někdo z kterékoliv rasy se prostě narodí a přijme různé myšlenky pojící se s odlišným národem jako mnohý člen dané společnosti – je pouze variací stejné globalistické teorie, a je často následována jinak slušnými lidmi, protože ti mají zažitý svůj útlak a obávají se, že je budou jejich smrtelní nepřátelé nazývat jmény.

Globalismus v konečném důsledku vůbec nemůže fungovat: je to utopická fantazie, která – podobně jako komunismus – zničí větší část planety, než se zhroutí v důsledku vlastních vnitřních rozporů. Proto anti-globalismus – pokud má být účinný – musí mít jasno v otázkách rasy a být v tomto ohledu odvážný a poctivý.

To, co Buchanan označuje za „pravé národy“, definuje rasa: jde o obyvatelstvo, které sjednocuje „krev, půda, jazyk, literatura, dějiny, víra, tradice a paměť“. Pokud lidé nebudou schopni toto pochopit a vypořádat se s tím, je s námi konec.

Z National Vanguard přeložil prispievateľ z Českej Republiky

2006

www.europskenarody.info